

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۶/۱۹

محمد یونس

اگر احمد شاه مسعود تا حال زنده می بود!

احمد شاه مسعود از ایام جوانی تا زمان قتلش حیات ذلت بار و خفت آوری داشت. شرارت، ظلم، خیانت، جنایت و به آتش کشیدن شهرها و دامن زدن جنگ های داخلی برایش به یک فرهنگ و حرفه مبدل شد و از ارتکاب هر نوع جنایت و عمل ضد بشری لذت میبرد. از آغاز جوانی اش در خدمت سازمان های استخباراتی کشور های مختلف قرار گرفت و تا دم مرگ از خیانت به میهن دست نکشید.

رسیدن به قدرت سیاسی او را تا سرحد جنون رسانیده بود و برای این منظور به هر اقدام ناجایز ضد بشری متشبث بود. در سال های اول جوانی اش در خدمت آی اس آی (سازمان استخبارات نظامی پاکستان) قرار گرفت و با جواسیس پاکستانی مشترکاً به تخریب افغانستان مشغول شد. سپس در استخدام کی جی بی (سازمان استخباراتی شوروی) درآمد و در جریان اشغال افغانستان توسط قوای متجاوز سوسیال امپریالیسم شوروی، قرار داد مخفی با قوای اشغالگر بست و اشغال کشور را تعمیق بخشیده و به مبارزات آزادیبخش ملی خیانت کرد. شوروی به احمد شاه مسعود وعده اعطای قدرت را داده بود که تحقق هم یافت. به همان نحوه، احمد شاه مسعود روابط مخفی را با سازمان های استخباراتی امریکا (سی ای ای)، ایران (واواک)، هند (راو)، برتانیه (ام آی ۶) و فرانسه (دی جی اس ای) قایم نموده و توسعه داد. هدفش ازین خیانت و میهن فروشی ها صرف و صرف رسیدن به اریکه قدرت سیاسی در افغانستان بود. بر مبنای عملکرد سیاه و جنایات انجام شده اش، اگر احمد شاه مسعود زنده می ماند، چه اعمال شنیع دیگری را مرتکب میشد، تا چه اندازه خون می ریخت و تا کجا در راه خیانت به میهن پیش میرفت؟ درین جا، نتایج زنده ماندنش را ارزیابی می نمایم.

۱. اگر احمد شاه زنده می بود، برای رسیدن به قدرت با سازمان های استخباراتی سایر کشور (برعلاوه کشور های متذکره در بالا) روابط مخفی برقرار میکرد و از آنها طالب کمک میشد. ممکن یکی ازین کشورها اسرائیل میبود. گفته میشود که احمد شاه مسعود از تعلیمات و آموزش های موساد (سازمان استخباراتی اسرائیل) هم مستفید گردیده بود. داکتر عبدالله یکی از وارثین احمد شاه مسعود در سال ۱۹۹۸ در شهر عشق آباد مرکز ترکمنستان با یکی از جواسیس

د پانو شمیره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالی د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولئ

موساد دیدار کرد و از آنها در مقابله با طالبان تقاضای کمک نمود. برای احمد شاه مسعود و پیروانش مقدس تر از پول و قدرت چیز دیگری در این جهان وجود نداشته و ندارد و برای رسیدن به هدف از پست ترین و پائین ترین اعمال ضد کرامت انسانی هم دریغ نکرده اند. بنابراین، اگر این غدار تاریخ زنده می ماند، خیانت و مهین فروشی را به اوج میرساند. پیروانش این فرهنگ وقیح قهرمان خویش را به ارث برده و به دساتیر او مو به مو عمل می کنند.

۲. اگر احمد شاه مسعود زنده می بود، تجزیه افغانستان را به شمال و جنوب سرعت می بخشید و خودش به حیث حکمفرمای شمال در اریکه قدرت می نشست. نفرت وی از پشتون ها آنقدر زیاد بود که تحمل موجودیت آن ها را در یک سرزمین واحد کرده نمی توانست. اسناد انکار ناپذیر از پیمان های پشت پرده میان مقامات حاکمیت دوران داکتر نجیب الله، احمد شاه مسعود و زعامت وقت شوروی (گرچوف) به ارتباط تجزیه افغانستان به شمال و جنوب پرده میدارد. تجزیه و اضمحلال افغانستان از آرزوی های دیرینه احمد شاه مسعود بود که پیروانش در حال کنونی دقیقاً می کوشند آن را به مرحله اجرا بگذارند. درین جا باید متذکر شوم که دست های اسلام آباد و تهران در کمک به پیروان احمد شاه مسعود به ارتباط تجزیه افغانستان احساس میشود. هر دو کشور پاکستان و ایران آرزومندی موجودیت یک افغانستان معمور، مستقل و قوی را ندارند.

۳. اگر احمد شاه مسعود زنده می بود، شیعه کشی و هزاره کشی را تشدید میکرد و "افشار" های متعددی را در مناطق شیعه نشین و هزاره نشین افغانستان خلق می نمود. همه به یاد دارند که نیرو های مشترک سیاف، مسعود و ربانی چه محشری در ناحیه افشار برپا کردند. هیچ زن و مرد افشار نبود که از وحشت و شقاوت سیاف و مسعود در امان شده باشد. مسعود نفرت عمیقی از مذهب شیعه داشت و اوج سیاسی شیعیان و هزاره ها را هرگز تحمل کرده نمی توانست. با الهام از افکار اخوانی ربانی رهبر منافقین جمعیت اسلامی، احمد شاه مسعود تا میتوانست شیعه و هزاره می کشت و آن ها را نابود میکرد. اینکه امروز برادران و پیروان مسعود با محقق و دیگران در یک ائتلاف اند، فقط امر بزرگ استعماری است.

۴. اگر احمد شاه مسعود زنده می بود، پشتون کشی را شدت می بخشید و آنها را کلاً از شمال کشور میراند، طوریکه پیروانش طرح کشتار و راندن پشتون ها را از شمال افغانستان به مرحله اجرا گذاشته بودند، اما موفق نگردیدند. در بالا متذکر شدم، احمد شاه مسعود حتا حاضر شد که به خاطر پشتون ها افغانستان را تقسیم کند. پس میتوان تصور کرد که اگر مسعود به قدرت کامل میرسید، چه بلائی بر سر پشتون ها می آمد. روی همین احساس و روش ضد پشتون احمد شاه مسعود بود که پیروانش او را قهرمان خطاب می نمایند.

۵. اگر احمد شاه زنده می بود، به استقبال نیرو های متجاوز آمریکا و ناتو می شتافت و آن ها را در تجاوز و ویرانی افغانستان رهنمائی میکرد. با عقد قرار داد مخفی با شوروی در تداوم اشغال کشور و حمایت از نیرو های متجاوز حین شکست و عقب نشینی، احمد شاه مسعود ثابت ساخت که به هر خیانت و پستی تن در میدهد. بنابراین برای رسیدن به قدرت، احمد شاه مسعود مُد نیرو های متجاوز آمریکا و ناتو قرار میگرفت. بر مبنای هدایت و فرمان مسعود، پیروانش تن به چنین خواری داده و خود را به نیرو های امریکائی و ناتو فروختند تا روح خبیث قهرمان شان همیشه شاد باشد.

۶. اگر احمد شاه مسعود زنده می بود، میلیون ها دالر (شاید هم بلیون ها) را از طریق جاسوسی، فروش خاک میهن، قاچاق سنگ های قیمتی و مواد مخدره در بانک های خارج ذخیره میکرد. با پیروی از هدایات رهبر، برادران و پیروان احمد شاه مسعود به این نوع خیانت ها مصروف اند.

۷. اگر احمد شاه مسعود زنده می بود، جنگ های داخلی را دامن میزد و صد ها هزار تن را می کشت تا رقبای خود را از صحنه دور کرده و خود بدون دغدغه در اریکه قدرت بنشیند. ما جنایات احمد شاه مسعود و سایر گروهای جهادی را بین سالهای ۱۹۹۶-۱۹۹۲ دیدیم که چه جفاکاری هائی نبود که این انسان کشان و درنده خویان در حق مردم و میهن ما روا نداشتند. پس اگر احمد شاه مسعود زنده میبود، با حمایت متجاوزین امریکائی و ناتو در افغانستان بیشتر از آنچه تصور میشد، وحشت برپا میکرد.

۸. اگر احمد شاه مسعود زنده می بود، شهر های دیگر افغانستان مانند شهر کابل به خاک یکسان می گردید. ما شاهد شقاوت و ویرانگری گروه های جهادی در کابل بودیم که چطور این وحشیان شهر زیبای کابل را به دستور اجانب ویران ساختند و آثار ذیقیمت آن را یا نابود کردند و یا به یغما بردند. احمد شاه مسعود و پیروانش در بربادی شهر تاریخی کابل نقش اساسی داشتند.

۹. اگر احمد شاه مسعود زنده می بود، انتقام گیری های شخصی اش به اوج میرسید. چنانچه در دهه ۱۹۸۰ و برای خوشنودی متجاوزین شوروی، احمد جان پهلوان را سر به نیست کرد. احمد شاه مسعود زندان های متعددی اعمار کرده بود که مخالفین خود را در آن جا ها شکنجه میداد و بعداً به قتل می رساند. یکی از قربانیان ظلم و ستم وی مرحوم ضیاء نصری نام داشت که در امریکا زندگی میکرد و در نشریه ای که گاه گاهی بیرون میداد از احمد شاه مسعود و ربانی رهبر منافقین جمعیت اسلامی انتقاد می نمود. حین سفرش به افغانستان، ذریعه مزدوران و دزدان مسعود ربه شده و بعد از قین و فانه متداوم در زندان مسعود، به هلاکت رسید. بنابراین اگر احمد شاه مسعود زنده می بود، چنین انتقام گیری ها و کشتار ها ادامه می یافت و هزار ها تن به دیار عدم فرستاده میشدند.

۱۱. اگر احمد شاه مسعود زنده میبود، پیروان و مزدورانش در کابل مانند همیشه به دزدی، غارتگری و چور و چپاول و تجاوز به ناموس اقدام میکردند و امنیت شهر را کلاً به مخاطر می افگندند. برادران و خواهران اهل هنود ما قربانیان اول این وحشیان خراسانی بودند. به فضل عنایت الهی که این فرصت وحشی گری و ضد بشری از دست آنها رفت و مردم کابل از دست این مردم شریر آسوده خاطر شده اند. قتل احمد شاه مسعود امنیت شهر کابل را بار دیگر اعاده کرده است.

غرور و خودخواهی، ظلم و شقاوت و آه مظلومین و قربانیان جنایات پایان ناپذیرش، بالاخره احمد شاه مسعود را بسوی جهنم فرستاد. دوام حیاتش باعث میشد که موج دیگری از وحشیگری و درنده خوئی افغانستان را فرا گیرد و سیل خون از هر کنج و کنار کشور جاری گردد.

پایان